

گرامی باد ۸ مارس، روز جهانی زن!

۸ مارس، روزی که نیمی از انسانهای جهان، دوش به دوش برادران کار و زحمت خود به پا خاسته و فریاد رهایی‌شان در سراسر جهان طنین می‌اندازد، به تمامی زنان و مردان کار و زحمت مبارک باد.

نظام طبقاتی با به بندکشیدن زنان توسط مردان پا به عرصه‌ی وجود گذاشت و هزاران سال است که در اشکال مختلف برده‌داری، فئودالی و سرمایه‌داری، استثمار و ستم مضاعف بر زنان را اعمال داشته‌است. پایان چنین نظام غیرانسانی نیز بدون رهایی زنان از غل و زنجیرهای طبقاتی و مردسالاری انباشته شده طی قرون و اعصار، ممکن نیست. زنان در به تحقق رساندن این تغییر نقش درجه اولی به عهده دارند زیرا ستمدیدمترین انسانها هستند.

در نظامهای سرمایه‌داری پیشرفته غرب که ادعای دروغین حقوق بشر، دموکراسی و آزادی و برابری زنان و مردان، گوش فلک را کر کرده‌است، زنان کمافی السابق در موضع فروتری قرار دارند و مورد انواع استثمار و ستم می‌باشند.

هنوز هزاران زن برده وار اسیر بهره‌کشی این نظام در مراکز فحش‌های علنی و غیر علنی هستند؛ هنوز به‌ازاء کار برابر نسبت به مردان، مزد و حقوق برابر دریافت نمی‌کنند و یا بی‌کارند و مجبور به گرفتن کارهای نیمه وقت می‌شوند؛

هنوز بارتربیت کودکان و اداره خانه بر دوش آنها سنگینی می‌کند؛ هنوز در اداره جامعه در سطوح مختلف در موقعیت فروتری قرار دارند؛

و ...

این وضع نشان می‌دهد که نه تنها در نظام سرمایه‌داری رهایی زنان کارگر و زحمت‌کش ممکن نیست، بلکه رهایی کل بشریت به رهایی زنان گره خورده و زنان نیروی مبارز سنگرهای پیش رفته‌ی بشریت انقلابی و آزادی‌خواه هستند.

این مبارزه به مراتب عمیق‌تر از خواسته‌های فمینیستی است که بعضاً نفرت نسبت به مردان و نه کل نظام طبقاتی و مردسالاری را پیش کشیده و در اردوی عظیم کار و زحمت شکاف می‌اندازند.

در کشورهای عقب مانده و به ویژه در کشورهای که دست مذهب در اداره امور کشور باز است، ستم و استثمار افسارگسیخته‌ی زنان سکه رایج روز است. عمل‌کرد نظام ولایت فقیه حاکم در ایران، بارزترین گواه این واقعیت است.

این رژیم اسلامی سرمایه‌عقب مانده، در ضدیت بیمارگونه علیه زنان و برخورد ایزاری کردن نسبت به زنان به مثابه انسانهای درجه دوم می‌خواهد تا زنان برده وار در خانه وسیله عیش و عشرت مردان بوده و کارشاق خانه را انجام دهند و بچه بزنند و از خانه که به بیرون قدم گذاشتند در حجاب پوشیده شده، از مردان دوری گزیده و در میدانهای استثمار به ۲۵ تا ۴۰ هزار تومان در ماه ۸ تا ۱۰ ساعت کار کنند که کمتر از یک دهم حداقل حقوق و مزد در ایران است؛

در این نظام جهل و خشونت، بر اساس آمارهای موجود تنها در ۱۰ ماه گذشته در کردستان ۵۰۰ دختر و زن جوان ۱۴ تا ۳۵ ساله (نیمی مجرد و نیمی خانه‌دار) به علت وادار شدن به ازدواج اجباری، عدم حق نگهداری از کودکان به هنگام طلاق، نوع پوشش و ستم مردان متعصب خانواده، دست به خودکشی زده‌اند که آینه‌ی تمام نمائی است از وضعیت زنان در کل ایران؛

اگر به این ستمها، مسائل دیگری نظیر خودفروشی اجباری برای تامین مخارج خانواده، مجازاتهای سنگین و وحشیانه نظیر سنگسار و تجاوز در زندانها، جدانمودن زنان و مردان در محیط تحصیلی و زنده‌گی اجتماعی، جلوگیری از ورزش زنان و جداسازیها در این مورد و هزاران درجانه‌گاه و جان‌گداز دیگر که روح و رون و جسم زنان را به تحلیل برده و زنده‌گی جهانی برای آنان ساخته، اضافه کنیم، ابعاد فاجعه و بار سنگین ظلم و ستم و استثمار و بی‌عدالتی را در رژیم ولایت فقیه و رژیمهای سلطنتی در گذشته درمی‌یابیم.

زنان و مردان آگاه و کمونیست؛ زنان و مردان آزادی‌خواه؛ زنان و مردان کارگر و زحمت‌کش! متحد شویم تا نظام طبقاتی منحوس ولایت فقیه حامی سرمایه‌داران را براندازیم و برویرانه‌های آن گلهای سرخ و نهاله‌های سرسبز آزادی و رهایی انسانها و سوسیالیسم را بکاریم!

متحدشویم و به‌پا خیزیم و نگذاریم بار دیگر این رژیم خون و جنایت سرکوبها را شدیدتر کند تا بتواند بر عمر
ننگینش بیافزاید! دیگر عذاب و شکنجه‌ی قرن‌ها و هزاره‌ها کافی است.
در هر کجا که هستیم، در عرصه‌ی تولید و یا مبارزه، با سرود رهائی زنان ۸ مارس (۱۷ اسفند) را جشن گرفته
و گرامی بداریم.

۲ اسفند ۱۳۸۴ - حزب رنجبران ایران